
Bjørn Agnar Magnæs

MINNEORD

JON BERG-JOHNSEN

PER HJ. NAKSTAD

IVER A. LANGMOEN

Bjørn Agnar Magnæs døde 8. august, 91 år gammel. Han studerte både odontologi og medisin i Oslo. Etter to år i generell kirurgi på Aker sykehus begynte han ved Nevrokirurgisk avdeling på Rikshospitalet i 1967. Med sin kreativitet, sitt tekniske talent og sin internasjonale forankring, ble han en viktig drivkraft i moderniseringen av faget med nye instrumenter og teknikker.

Bjørn favnet uvanlig bredt innen det nevrokirurgiske spekter. Som kliniker var han oppdatert på alle tilstander, og som kirurg behersket han alle tilganger til intrakraniell og spinal patologi, inklusiv de transorale. Han behandlet også lidelser på halsen, i carotis og i plexus brachialis og lumbalis. Han var lenge en ener i Norge på behandling av slitasjeforandringer og skader i spinalkanalen, og en mester i behandling av ustabile nakker hos pasienter med leddgikt eller skader.

De av oss som ble lært opp av Bjørn i en tid da mester–svenn forholdet sto sterkt, fikk en bredde i vår kirurgiske utdanning som er få forunt i dag. Han krevde mye, som for eksempel: «Dere må kunne operere like bra med begge hender». Vårt minne av ham er at han generøst delte sine kunnskaper og kirurgiske ekspertise med de som ville og kunne lære. Han var dessuten slagferdig og morsom, en fest å arbeide med.

Forskningsmessig var Bjørn med i utviklingen av intrakranielle trykkmålinger der Rikshospitalet ble høyt anerkjent internasjonalt. I sin doktoravhandling fra 1978 beskrev han systematisk hydromekanikken til cerebrospinalvæskesystemet.

Han kom til Ullevål sykehus som overlege i 1979, og ble senere professor og avdelingsoverlege der inntil han gikk av med pensjon i 2000. Det er særlig innen spinalkirurgien at Bjørn satte spor etter seg på Ullevål sykehus, hvor han systematiserte nakke- og ryggkirurgien. Han var også en inspirator for innføring av nevroradiologisk intervensjon ved spinale og intrakranielle arteriovenøse sykdommer. Han var doktorgradsveileder for flere fra samarbeidende avdelinger.

Bjørn har vært formann i Norsk nevrokirurgisk forening og leder av spesialitetskomiteen for nevrokirurgi. I tillegg har han deltatt i en rekke utvalg og utredninger som har bidratt til å styrke fagets utvikling. Bjørn var lavmælt og argumenterte alltid faglig, som den gentleman han var.

Bjørn fikk en lang pensjonisttilværelse og fikk tid til å dyrke sine kunst- og kulturinteresser. Vi vil takke vår mentor for alt han har gjort for oss og for nevrokirurgien. Vår dypeste medfølelse går til Ann Mari, som var Bjørns livsledsager og bauta gjennom 70 år.

Publisert: 25. september 2023. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.23.0550
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 3. februar 2026.